

Sentencja

Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on praktyce krajowej zezwalającej podatnikowi na pełne odliczenie podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z nabyciem przez niego towarów i usług w celu prowadzenia zarówno działalności gospodarczej, opodatkowanej VAT, jak i działalności niemającej charakteru gospodarczego, która nie wchodzi w zakres stosowania VAT, ze względu na brak we właściwych przepisach podatkowych szczególnych uregulowań dotyczących kryteriów i metod podziału, które umożliwiłyby podatnikowi określenie części tego VAT naliczonego, którą należy uważać za związaną, odpowiednio, z jego działalnością gospodarczą i z działalnością niemającą charakteru gospodarczego.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën/L.W. Geelen

(Sprawa C-567/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 9 ust. 2 lit. c) i e) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 52 lit. a) — Artykuł 56 ust. 1 lit. k) — Świadczenie usług — Miejsce transakcji podlegających opodatkowaniu — Miejsce opodatkowania — Interaktywne sesje o charakterze erotycznym z transmisją na żywo przez Internet — Działalność rozrywkowa — Pojęcie — Miejsce, w którym usługa jest faktycznie świadczona)

(2019/C 230/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona przeciwna: L.W. Geelen

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 r., oraz art. 52 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że świadczenie kompleksowej usługi takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, polegające na oferowaniu interaktywnych sesji o charakterze erotycznym z transmisją na żywo przez Internet, stanowi „działalność rozrywkową” w rozumieniu tych przepisów. Należy uznać, że w rozumieniu tych przepisów usługa ta jest „faktycznie świadczona” w miejscu, gdzie usługodawca ma siedzibę swojej działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczona jest ta usługa, a w przypadku braku takiego miejsca — w jego stałym lub zwykłym miejscu zamieszkania.

- 2) Artykuł 9 ust. 2 lit. e) tiret dwunaste szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2002/38, i art. 56 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2006/112 w związku z art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1777/2005 z dnia 17 października 2005 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 77/388/EWG w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że świadczenie usługi takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, polegające na oferowaniu interaktywnych sesji o charakterze erotycznym z transmisją na żywo przez Internet, nie wchodzi, jeśli usługa ta jest świadczona na rzecz odbiorców znajdujących się w państwie członkowskim usługodawcy, w zakres stosowania tych przepisów.

(¹) Dz.U. C 424 z 11.2.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus — Estonia) — Mittetulundusühing Järvelaev/Põllumajanduse Registreite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Sprawa C-580/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 — Stosowanie ratione temporis — Artykuł 72 — Czas trwania operacji związanych z inwestycjami — Istotna modyfikacja współfinansowanej operacji inwestycyjnej — Obiekt zakupiony przy pomocy operacji inwestycyjnej współfinansowanej przez EFRROW i wynajęty przez beneficjenta wsparcia osobie trzeciej — Finansowanie wspólnej polityki rolnej, zarządzanie nią i monitorowanie jej — Rozporządzenie (WE) nr 1306/2013 — Artykuły 54 i 56 — Obowiązek państw członkowskich przeprowadzania procedury odzyskiwania nienależnych płatności wynikających z nieprawidłowości lub zaniedbań — Pojęcie „nieprawidłowości” — Wszczęcie procedury odzyskiwania należności)

(2019/C 230/09)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mittetulundusühing Järvelaev

Strona pozwana: Põllumajanduse Registreite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Sentencja

- 1) Trwałość operacji inwestycyjnej, która, jak w postępowaniu głównym, została zatwierdzona i była współfinansowana przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za okres programowania 2007–2013, należy oceniać w świetle art. 72 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Jeżeli odzyskanie kwot nienależnie wypłaconych w ramach tej operacji następuje po zakończeniu wspomnianego okresu programowania, a mianowicie po dniu 1 stycznia 2014 r., powinno się opierać na art. 56 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008.
- 2) Fakt, że beneficjent wsparcia takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, wypłaconego w ramach operacji inwestycyjnych współfinansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) z tytułu osi Leader, o której mowa w rozporządzeniu nr 1698/2005, wynajmuje zakupiony w drodze tego wsparcia obiekt osobie trzeciej, używającej go do tej samej działalności, którą powinien wykonywać beneficjent wspomnianego wsparcia, może